

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs.

№ 61 (1012)

Ceturtdien, 1957. g. 23. maijā

8. gads

Iestājušās izšķirošas sējas dienas
Strādāt no agra rīta līdz vēlam vakaram
Nepielaist agrotehniskus pārkāpumus, teicami izmantot MTS tehniku!

Laiks sēt pēdējos hektarus

Šogad pavasara sēja rajonā veicas labāk kā pagājušajā gadā. Kolchozu laudis to veic ar daudz lielāku atbildības sajūtu. — Pietiek vienreiz par visām reizēm apmierināties ar trūcīgām graudaugu un lopbarības kultūru ražām, — saka sējēji.

Ja 1956. gadā uz 20. maiju ar graudaugiem rajonā bija apsēti 1295 hektari, tad šogad tanī pašā laikā gandrīz četras reizes vairāk. Taču tas nenozīmē, ka šogad nav jāsteidzas un sēju var vilkt garumā. Nav jāaizmirst, ka ar katru dienu pāriet labākie sējas termiņi. Rosīgākajiem kolchoziem, kā, piemēram, „Sarkanajam karcam”, „Ziedošajai vārpa” un vairākiem citiem vasarājs jau krietni sazēlis, bet dažos rajona kolchozos apsēta vēl tikai trešā daļa.

Slikti ar vasarāju sēju Molotova vārdā nosauktā kolchozā, kur no plānotajiem 384 hektariem apsēta tikai puse. Uz 20. maiju lauksaimniecības arteli „Strauts” no 231 hektara bija apsēti 78 hektari. Līdzīgs stāvoklis arī kolchozā „Darbs”, „Gaisma” un dažos citos. Lauksaimniecības arteli „Darbs” jo sevišķi neveicas ar kartupeļu stādīšanu un kukuruzas sēju. Lopu piebarošanai paredzētā kukurūza uz 20. maiju iesēta tikai par 20 procentiem. Rodas jautājums, kā kolchoza valde un priekšsēdētājs b. Skrebelis domā izpildīt šā gada uzdevumus lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. Vai patiešām šā kolchoza laudis ir tik tuvdzīgi, ka nemana cik nedroši ir saimniecības ekonomiskie pamati? Nē, laudis redz, redz arī to, cik pavirši strādā kolchoza vadība. Tāpēc b. Skrebelim sava rīcība nopietni jāpārdomā.

Ja kādā no kolchoziem arī šogad neveicas sēja, tad tā ir tikai bezatbildība. Lai ka apstākļi taču ir ļoti labvēlīgi, lai sēju paveiktu visā kā laikā. Kavēklis viens

— trūkst pareizas darba organizācijas, kolchozu brigadieru sadarbības ar traktorbrigadieriem.

Galvenais trūkums vairākiem kolchozu vadītājiem ir tas, ka viņi nemācās no iepriekšējo gadu rūgtās pieredzes, kad nereti labi paveicies raža palika nenovākta. Nemsim kaut vai piemēram linus. Kolchozos „Molodaja gvardija”, „Padomju Latvija” un dažos citos zem sniega palika ne viens vien hektars skaisti izaugušu līnu, aizgāja zudumā jāsaka skaidra nauda, bet šogad atkal ar sēju vilcinās. Pieņemsim, ka šie kolchozi un lauksaimniecības arteli „Gaisma”, „Latgales zieds”, „Leņina vārdā nosauktais un „Strauts” līnu sēju veic pakāpeniski, lai rudenī arī varētu tos pakāpeniski novākt, bet tādā gadījumā jau vajadzēja būt apsētām vismaz divām trešdaļām no visas platības. Turpretī šeit gluži otrādi — divas trešdaļas vai puse neapsēta. Tas jau ir bīstami. Pēdējos linus var pienākties plūkt septembrī, un kāds šogad būs rudens, grūti paredzēt. Var aiziet vējā visi apsvērumi un jo sevišķi tādi, kas nav pārdomāti līdz galam.

Ar lopbarības kultūru sēju stāvoklis vēl kritiskāks. Uz 20. maiju rajona kolchozos bija iesēta tikai puse lopbarības sakņaugu. Vairāki rajona kolchozi apsējuši tikai dažus hektarus. Tātad, slikti tiek gādāts par lopbarības bāzes nostiprināšanu. Tur, kur par to domā, tur arī lopbarības kultūru sēja uz vietas nestāv. Staļina vārdā nosauktajā kolchozā sakņaugi iesēti par 86 procentiem, kolchozā „Ziedošā vārpa” tā jau pabeigta un Čapaņeva vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli iesēts virs plāna.

Tagad tikai atliek viens — pielikt visus spēkus, lai tuvākajās dienās būtu apsēti pēdējais vasarāju kultūru hektars, tad varēs gaidīt arī bagātākas ražas.

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu pavasara sējā uz š. g. 20. maiju procentos

	Livānu	Krustpils	Preiļu
Iesēts vasarājs tai skaitā:	61	66	66
Graudaugi	80	77	89
Cukurbietes	101	79	—
Lini	57	40	52
Kartupeļi	34	51	37
Kukurūza	3	3	10

Sējas laikā darba organizācija — galvenais

Kolchozā „Ziedošā vārpa” pavasara sējas darbi tuvojas nobeigumam. Graudaugi jau apsēti visā platībā un šinīs dienās pabeigs arī pārējo kultūru sēju. Darbs rit normālās slīdēs tāpēc, ka te teicama organizācija. Ar sēju aizņemti visi, sākot ar kolchoza priekšsēdētāju b. Simanoviču un beidzot ar posminiekiem un kolchozniekiem. Valdes priekšsēdētājs brigadieriem dod rakstisku norīkojumu uz vairākām dienām, bet brigadieru savukārt darbus norāda posminiekiem katrai nākošajai dienai iepriekšējās vakarā.

Veiksmīgi strādā arī b. Stakles vadītās 7. traktoru brigades mehanizatori. Daudz jau paveicis mehanizators Jānis Šileiko gan cukurbietu, gan kukuruzas sējā. Šinī kolchozā strādā arī rajonā labi pazīstamais traktorists-pirmrindnieks b. Jasāns. Taču mehanizatori var strādāt labi

tikai tad, ja ir cieša sadarbība ar brigadieriem. Un tāda šeit ir.

Brigadierus P. Sokolovski, F. Raščevski, A. Zalānu vienmēr var sastapt uz lauka pie mehanizatoriem. Traktori dīkā nestāv. Līdzko viens darbs pabeigts, kad nekavējoties norādīts cits.

Darbi vislabāk veicas pirmajā un otrajā kompleksajā brigādē. Te ir labi sava darba pratēji posminieki, kas ātri izšķir vienu vai otru jautājumu, nekavējoties novēršot trūkumus. 1. kompleksās brigades Antona Mazura vadītais posms jau pabeidzis visu kultūru sēju. No viņa neatpaliek arī Eliaša Mazura un Jāņa Vilcāna vadītie posmi. Šinī brigādē daudz čaku strādnieku kā, piemēram, Paulīna Millere, Veronika Rušņa, Anna Mazure un daudzi citi, kas ik dienas uz lauka redzami no agra rīta līdz vēlai vakara stundai.

Arī otrajā kompleksajā brigādē visi trīs posmi, ko vada Donats Zusins, Izidors Muktupāvels un Jānis Znotiņš, teicami sastrādājušies. Šeit viņi pielieto citu komplekso posmu metodi. Sēj visi trīs posmi kopā, bet tad sējumus sadala.

— Mums tā darbi veicas labāk, nekā ja sadalītu visu zemi. Izmēģinājamies jau visādi, — stāsta posminieks b. Zusins.

— Arī mums ne mazums labu ļaužu, kuriem var uzticēt jebkuru uzdevumu. Tādi ir Andrejs Znotiņš, Antons Zusins, kas visu sējas laiku nostrādājuši ar sējmašīnām, un vairāki citi. Ar cilvēkiem jāsarunā un tad darbs veiksies. Tādās domās ir kolchoza „Ziedošā vārpa” valde, brigadieru un posminieki. Un tā ir taustāma patiesība. Kolchoza laukos visā platībā jau sazēlis ražens vasarāja zelmenis.

A. Staris

Kāpēc Oškalna vārdā nosauktais kolchozs atpaliek pavasara sējā

Par to, ka pavasara sēja kolchozā neies tā kā pienākas, runā abi valdes sēdes lēmumi — par gatavošanos sējai un vēlāk par tās gaitu.

Vēl 16. aprīlī, zinot, ka darbā būs jāieslēdz zirgu vilcējspēks, valdes locekļi runāja un nolēma gatavot katrā brigādē 10. pāru aizjūgu, bet par to, kas būs jājūdz aizjūgā, runāja tikai tik daudz, ka zirgi sliktā miesas stāvoklī. Šajā valdes sēdē neviens nerunāja arī par degvielas pievešanu traktoriem, neko nenolēma arī par sēklām, izņemot runāšanu par to zemo kvalitāti.

Nākošajā valdes sēdē, kas notika 7. maijā, kā jau tas bija paredzēts, valdes locekļi sējas gaitu atzina par neapmierinošu. Vai stāvoklis pēc valdes sēdes mainījās? Jā, saka, ka nē. Vasarāja sēja kolchozā uz 20. maiju veikta tikai par 49 procentiem, no 30 ha kartupeļu iedēstīti tikai 9 hektari, 60 ha līnu vietā iesēti nedaudz vairāk kā 20 ha.

Vaina šeit meklējama vispirms darba organizācijā. Lūk, piemēram, 21. maijā graudaugus nesēja nevienā brigādē. Kāpēc? Viens traktors disko, otrs ved kokus, jo sējai to nevar izmantot tāpēc, ka nav riepas, jo pēdējā aizvesta uz MTS darbnīcu un to nekādi nevar sagaidīt gatavu atpakaļ. Citam traktoram tehniskā apskate ievilkur-

sies līdz pulksten 17.00. Taču zirgus sējmašīnās nejudz nevienā brigādē.

Un šī nav pirmā diena. Ir pat gadījumi, kad traktors nostāv dīkā, gaidīdams sēklas, un, ja traktoristam pietrūkst pacietības gaidīt, tad griež savu tērauda kumeliņu uz klēts pusi — pēc sēklām. Traktoru HTZ kolchozs pametis pabērna lomā, tam neviens nepieņēd degvielas, jo kolchoznieks Ģeģeris degvielas piegādā tikai dizēltraktoriem. Tā traktorists Stepanovs spiests apgādāties pats ir ar sēklām, ir ar degvielu.

Par sējas gaitu nav kontroles. Kolchoza priekšsēdētājs b. Lejnietis bieži kārto arteļa saimniecības lietas Livānos, agronome Trokša arī nav rets viesis Livānos, protams, viņa biežāk var palauties uz praktikanu Jāni Vilcānu, taču pēdējais vairāk laika pavada kantorī, tērējot ar rēķinvedēm.

Taču, nerangoties uz šādu „rūpīgu” kontroli un vadišanu, kolchoznieki strādā godīgi, ja tiem cik necik norādīta vietā un darba veids. Lūk, pirmajā kompleksajā brigādē valda darba rosme. 21. maijā te no agra rīta līdz vēlam vakaram ar neilgu pusdienas atpūtu stāda kartupeļus. Šeit strādā jauni un veci, vīrieši un sievietes, šeit nodarbināti arī zirgi.

Pavasara sējas dienās nav

izvērsti masu politiskais darbs. Kolchozā neiznāk pat sienas avīze, nemaz nerunājot par „zibējiem”, pārrunām, avīžu lasīšanu, referātiem utt. Socialistiskās sacensības rādītāju nav tāpēc, ka tās gaitai neviens neseko. Kantora darbinieces pat nevīžos sastādīt izstrādes dienu sarakstu, jo, lūk, brigadieru nedodot ziņas.

Par kolchoza pavasara sējas dienām aizmirsta arī Sīļu 7-gadīgā skola, toties tās prāvais skolotāju kolektīvs nebija aizmirsts saņemt valdes locekļu piekrišanu jautājumā par piemājas dārziņu piešķiršanu. Kāpēc tad skola nenāk palīgā kolchozam? Kāpēc skola nav kukuruzas sējas uzsācēja šinī kolchozā, kāpēc skolotāju kolektīvs neparūpējās par attiecīgo uzskates un mutisko agitāciju?

Lai pavasara sēju veiktu savlaicīgi un labi, šodien pat jāuzlabo darba organizācija. Kolchoza priekšsēdētājam un agronomei jākontrolē brigadieru darbs, sniedzot tiem vajadzīgo palīdzību. Nedrīkst palauties tikai uz traktoriem vien, jāieslēdz darbā visi kolchoza zirgi, tie jāizmanto ne tikai tā saucamajai stūru apāršanai, bet arī sējai. Šajās karstajās darba dienās palīgā jāiet ciema padomei un skolai, sniedzot savu palīdzību gan masu politiskajā, gan praktiskajā darbā.

A. Krūmiņa

Kartupelis pie kartupeļa,

vaga pie vagas

REPORTAŽA

Miksti būsķēdami stādītāju grozos veļas sēklas kartupeļu bumbuļi. Saules pielietā, ar vienu skatu neapveramajā laukā, kas iekļaujas upes ielokā un aizņem krietnu gabalu no Stalīna vārdā nosauktā kolchoza 1. kompleksa brigades labi iekoptās zemes, jau otro dienu rosās daudz čaklu kolchoznieku.

Pie kartupeļu stādītājiem sastopam 1. brigades brigadieru b. Lietavnieka palīgu Jāni Jaudzemu.

— Nu, ja šo lauciņu, kurš vienā klājienā aizņem pāri par 7 hektari, pabeigsim, tad varam skaitīt, ka ar kartupeļu stādīša-

nu esam tikpat kā galā, — pavēsta brigadieru palīgs un pieturētais: — Bet gan drīz pusi no tā apstādījām vienā dienā. Laudis strādā ne pājokam, ar tiem nepazudīs.

Un taisnība. Vagas dzen ar diviem pāriem zirgu Vitālijs un Antons Kalvāni. Tās stiepjas gandrīz puskilometra garumā un nostaigāt pakal divjūgu lēmniekam ar 40 kilometru dienā nav joka lieta, bet čaklie arāji šo gabalu noiet katrs un pie tam ar patiesu darba prieku. Būs varena raža, jo te ir īsta kartupeļu zeme un stādītājas pa starplai-

kiem, kamēr izdzīta jauna vaga, izklidē uz lauka krietnu devu kūsmēslu-kūdras komposta. Sēkla arī laba. Tā atlasīta jau nedēļas divas iepriekš, sabērta garenā kaudzē un aplāta ar velēnām, teicami uzglabājusies līdz stādāmājam laikam. Tagad to kolchoznieces Jūlija Kalvāne, Marta Aizpuriete un Feodosija Solovjova vēlreiz pāršķiro, lielākos bumbuļus sagriež. Viņas steidzas, jo vedēji Alfreds Zundāns un Donats Kārklis nevar gaidīt, tāpat nevar gaidīt uz lauka stādītājas Tekla Jaudzema, Anna Vilcāne, Antonija Gercāne,

Anna Daugaviete un vairākas citas. Viņām iedalīts katrai savs gabaliņš un te nu ir īstā vieta karstai sacensībai. Nav ko mēģināt un visā vagas garumā kā krelles aizstiepjas kartupeļu rinda.

Tā auglīgajā, pēc valgmies smaržojošā zemē krīt kartupelis pēc kartupeļa, guls tas vaga pie vagas, arvien mazāks raucās neapdēstītais lauks.

— Tagad tikai pāvirsu ar ecēšu un lai aug godam, — nosaka Jānis Jaudzems, — būs bekoniem barība, bet valstij vairāk cukgaļas.

A. Paleja
A. Graudiņa

Atgriežoties no salidojuma Madonā

Sestdienā jau agri no rīta pie I un II vidusskolas pulcējās labākie skolēni komjauniešu salidojuma dalībnieki, lai dotos uz Madonu. Drīz viņi jau mašīnās un atskandziesmas. Viņi dodas ceļā. Skaistas dabas ainavas, un nemanot Madona jau klāt.

Salidojuma delegāti pulcējās Kultūras namā. Salidojumu atklāj LKJS Madonas rajona komitejas sekretars b. Bondars. Skan Demokrātiskās jaunatnes himna. Triju rajonu komjaunieši pulcējušies kopā, lai dalītos komjaunatnes darba pieredzē un gūtu daudz jaunu ierosinājumu.

Tribinē Līvānu I vidusskolas komjauniete Grāvīte, kura salidojuma dalībniekiem pastāsta par pirmorganizācijas darbu un interesantākajiem pasākumiem: par rakstniekiem Līvānos, par izrādī "Maija un Pajā", par pašapkalpošanos un daudzko citu. Viņu nomaina Cesvaines, Madonas, Krustpils un Laudonas vidusskolu komjaunieši. Tad runā Rudzētu vidusskolas komjauniete Graudiņa par komjauniešu braucienu uz Leningradu, par sarakstīšanos ar Vjetnamas un Leningradas jauniešiem.

Pēcpusdienā delegāti devās uz Brāļu kapiem, tur no-

tika mītiņš un katra delegācija nolika vainagu.

Lai atstātu Madonā šī salidojuma delegātu piemiņu, strādāja pilsētas parkā, veidojot jaunus ceļus, kas stāstīs par šo draudzīgo tikšanos. Vakarā delegāti noskatījās Madonas I vidusskolas skolēnu uzvedumā lugu "Viņa draugi", pēc tam dejoja.

Svētdienas rītā delegāti devās uz stadionu, kur notika sporta sacensības. Vieglatlētikā vairākās disciplīnās uzvarēja krustpīlieši, labi cīnījās mūsu delegāti volejbola spēlēs.

Jauktās stafetes dalībnieki Gercāns, Silava, Vucens, Rožāns, Zusāns un Volkova ieguva pirmo vietu un saņēma balvu.

Vakarā apbalvošana un salidojuma noslēgums. Delegātus sveic CK skolu daļas vietniece b. Priedniece un Madonas rajona partijas komitejas sekretare b. Andriksone. Izvirza delegātus republikas salidojumam: Mozuli, Zusānu, Landzāni, Gusevu, Līcīti, Eriņu, Vucenu un citus.

Pēc tam karnevals, kurā kolektīvi ieradās mūsu rajona delegācija: Baiba un Ul-dis, skotu meitenes un zēni, albaņu meitenes, azerbaidžānu, latviešu un krievu mei-

tenes un zēni. Draudzības valsi dejo cesvainieši ar līvāniešiem, madoniešiem un krustpīliešiem.

Šinī salidojumā radās skaista un liela draudzība starp komjauniešiem, tā paliks atmiņā katram delegātam, bet komjaunatnes darbā ienesīs daudz jaunu ierosinājumu un priekšlikumu.

Pirms došanās mājup nolēmām apmeklēt Madonas novadpētniecības muzeju, lai tuvāk iepazītos ar Madonas rajona vēsturi. Pēc tam sekoja ekskursija uz Gaiziņkalnu, par kuru saka:

Rotājies zilganām tāluma jostām,
Gaiziņš ikvienu sauc pakāpties augstāk,
Skatīties redzīgāk, dziļāk un plašāk,
Sasaukties līksmā dziesmā un darbā.

Aplūkojuši Gaiziņu, devāmies ceļā uz mājām.

Neaizmirsīsim madoniešu aicinājumu viņus apciemot nākošajā gadā un vēl ar lielāku rosmi gatavosimies nākošajam salidojumam, lai tiktos ar jauniešiem draugiem, skaistā apvidus laudim.

Dz. Švirkste,
LKJS Līvānu RK skolu daļas vadītāja

BRĀLĪGAJĀS REPUBLIKĀS

Skolēnu laukkopības brigades

Pēc komjaunatnes organizācijas ierosmes Maramonovkas ciema (Moldavijas PSR) vidusskolā noorganizēta pastāvīga laukkopības brigade. Budjonnija vārdā nosauktais kolchozs nodevis brigades rīcībā 40 hektarus zemes, piešķīris tai vajadzīgās mašīnas, inventāru un

sēklu. Skolēniem izdotas darba grāmatas.

Skolas laukkopības brigādē ir vecāko klašu audzēkņi. To vada padome — brigadieris, tā palīgs, posminieki un uzskaitvedis. Skolēni iesējuši desmit hektarus saulgriežu un 30 hektarus kukuruzas. Pašlaik viņi gatavojas savu sējumu kopšanai.

Mācību laikā skolēnu dar-

ba diena nepārsniedz divas stundas, bet skolu brīvlaikā — 6 stundas. Vasarā audzēkņi dzīvos skolas nometnē. Par nopelnītajām izstrādes dienām audzēkņi saņems tādu pašu apmaksu kā kolchoznieki.

Skolēnu laukkopības brigades nodibinātas arī Mindikas, Tirnovas un citos ciemos.

(ATEM-LTA)

Pašdarbības teātra 250 izrādes

Igaunijas PSR ražošanas kooperācijas kultūras bāzes pašdarbības teātris pastāv jau 10 gadus. Šai laikā dramatiskā pulciņa dalībnieki sarīkojuši vairāk nekā 250 izrādes. Daudzreiz viņi devuši tādas lielas izrādes kā E. Vīldes „Mājas gars“, V. Ivanova „Bru-

ņu vilciens 14—69“, A. Korneičuka „Irbenāju bīrtala“ un citas. Kolektīva repertuārā ir A. Ostrovska lugas „Negais“, „Bez vainas vainīgie“ un „Ienesīgā vieta“.

Dramatiskā pulciņa bijuši dalībniece, tagadējā skatuves māksliniece Ruta Perametsē

sekmīgi tēloja Lindas lomu filmā „Andrusa laime“.

Pašdarbības teātris izveidojis vēl vienu dramatisko pulciņu. Šā gada sākumā tas deva pirmo patstāvīgo izrādī — V. Sobko lugu „Zelta lapas“.

(ETA-LTA)

Eduards Veidenbaums

(Sakarā ar viņa nāves dienas 65 gadu atceri)

24. maijā aprit sešdesmit pieci gadi, kopš miris pirmais revolucionārais latviešu dzejnieks un domātājs Eduards Veidenbaums. Viņa darbība cieši saistīta ar „Jauno strāvu“. Tā bija progresīva sabiedriski politiska kustība, kas radās un izveidojās 19. gadsimta 80. gadu beigās pieaugošās revolucionārās rosmes ietekmē. „Jaunās strāvas“ ideologi bija latviešu demokrātiskās inteliģences labākie pārstāvji. Šīs kustības periodā viņi aizsāka revolucionārās un demokrātiskās tradīcijas latviešu literatūrā.

Veidenbauma atstātais literārais mantojums nav liels. Saglabājusies apmēram simts dzejas un prozas darbu, no kuriem vairums ir dzejoļi. Veidenbauma sacerējumi publicēti pa lielāku daļu pēc viņa nāves. Tautā tie plaši izplatījās rokkrastā.

Veidenbauma dzejā atspoguļoti visi tā laika aktualākie sabiedriskie jautājumi. Tās pamatmotīvi ir asa kapitalistiskās iekārtas kritika. Izteiksmīgi un pārliecinoši skan viņa dzejoļi „Virs zemes nav taisnības“.

„Jauns gads jau atnācis“ un citi. Naida un sarkasma pilni ir tie Veidenbauma dzejoļi, kuros viņš atmasko buržuāzijas sulaiņu melīgās mācības, it kā ar darbu un ciešanām katrs varot iegūt sev bagātību. Veidenbaums rakstīja, ka līdzekļi, ar kādiem buržuāzija nodrošina sev labklājību, nekad nav godīgi un tīri, lai gan ārēji to grūti pamanīt.

Savos dzejoļos Veidenbaums asi kritizē arī garīdzniecību. Dzejoļi „Tauta, tauta, gaišā latvju tauta“ viņš uzsver, ka buržuāzijai un garīdzniecībai ir vieni mērķi. Dzejoļi „Vienkārtie ļautiņi“ līdz ar kulta kalpu kritiku izskan arī sāpes par apmūkotajiem cilvēkiem, kas tie baznīcas mājiem.

Savus uzskatus par toreizējo iekārtu un tā laika sabiedrību Veidenbaums ļoti spilgti izteicis savā dzejoļī „Daudz godīgu cilvēku pasaulē dzīvo“, kurā visu sabiedrību viņš dala četrās grupās.

Ar varenu emocionālu spēku skan tie Veidenbauma dzejoļi, kuros viņš aicina strādnieku šķiru uz cīņu par savu atbrīvošanos no ekspluatācijas un tiesiskās nebrīvības. Tāds, piemēram, ir dzejoļis „Mosties, mosties reiz, svabadais gars“, kurā izskan kvēls dzejnieka aicinājums modināt darbaļaužu apziņu un atbrīvoties no verdzības: „Mosties, mosties reiz, svabadais gars, Celies un salauzi kalpības spaidus, Atpestī cietējus, klusīni vaidus— Mosties reiz, brīvības cēlajais gars!“

Veidenbauma dailrade augstu vērtējama par bezbailīgu un aso ekspluatatoru iekārtas kritiku, par to, ka dzejnieks prata pareizi novērtēt strādnieku šķiras lomu nākamajās revolucionārās cīņās. Veidenbaums pirmais mūsu kultūras darbiniekiem propagandēja marksistiskus uzskatus. Tāpēc viņu saucam par revolucionāru dzejnieku, par brīves un cīņas dziesminieku.

Filoloģijas zinātņu kandidāts V. Juriks

Mums raksta

MTS EĒNICĀ JĀBŪT KĀRTĪBAI

Mēs katrs zinām un uz katra soļa redzam, kādas nemītīgas rūpes veltī mūsu valdība darbaļaužu sadzīves vajadzību apmierināšanai. Un, lūk, dažus mēnešus atpakaļ Līvānu patērētāju biedrība atvēra ēdnīcu Līvānu mašīntraktoru stacijā.

Par šo ēdnīcu bija sajūsmīnāti visi mehanizatori, kā arī daudzi iebraucēji no kolchoziem. Nebija vairs jāmēro ceļš uz pilsētas ēdnīcu un noteiktajā pusdienas pārtraukuma laikā varēja bez liekas steigas paēst pusdienas. Par ēdienu karti neviens nevarēja žēloties.

Tāču tagad par ēdnīcu to vairs nevar teikt, jo gandrīz veselu mēnesi MTS ēdnīcas pavāre b. Kļimova cīnās par malkas sagādī. Tā lūdz ēdnīcas direktoru b. Ignatjevu piegādāt malku, bet tas savukārt atkal sūta pie MTS direktora b. Beļajeva.

Lai cilvēki nepaliktu bez pusdienām, pavāre Kļimova ir spiesta pa MTS teritoriju vākt kaut kādu kurināmo materiālu. Lai lasītājam būtu skaidrāks priekšstats par šo ēdnīcu, pastāstīsim kaut vai par vienu dienu. Pusdienas laiks ir klāt, bet pusdienās tikpat kā nekas nav, izņemot skābu kāpostu zupu un zivju kotletes, ko tāpat vēl bija jāgaida, kamēr tās izceps uz pusaukstas plīts. Pati pavāre virtuvē nikni cērt un lauž

kādu dēļu kastī, bet apmeklētāji nepacietīgi virina durvis un uzzinājuši, ka dabūjama tikai skābu kāpostu zupa un siļķe — pazūd.

— Kaut gan man nepienākas zāgēt un skaldīt to pašu kurināmo, taču esmu spiesta to darīt. Nav arī trauku mazgātājas un tāpēc visus šos darbus jāveic man vienai pašai. Šie darba apstākļi mani traucē paplašināt ēdienu karti, — saka pavāre b. Kļimova.

Slikti ir arī tas, ka mūsu direktors b. Beļajevs dažreiz sola to, ko nevarēs izpildīt. Tā tas iznāca arī šoreiz. Lūk, viņš apsoliļies piegādāt malku ēdnīcai, taču MTS-ā ēdnīcai domātas malkas nav.

Lai izklātu no šāda stāvokļa, mēs prasām ēdnīcas vadītāju ievest vienreiz kārtību mūsu ēdnīcā. Viņam un nevienam citam ir jārūpējas par kurināmo un visu pārējo, kas saistīts ar ēdnīcas normālu darbu.

Līvānu MTS mehanizatoru grupa

Redaktore H. JEROFEJEVA

Sutru 7-gadīgā skola š. g. 26. maijā uzaicina visus, kas skolā mācījušies, uz pirmo absolventu salidojumu.

Svinīgā akta sākums pulkst. 20.00.

Skolotāju un skolēnu kolektīvs